

II

(Sporočila)

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

EVROPSKA KOMISIJA

SPOROČILO KOMISIJE

Smernice za nefinančno poročanje

(metodologija za poročanje o nefinančnih informacijah)

(2017/C 215/01)

Kazalo

	<i>Stran</i>
1. Uvod	1
2. Namen	4
3. Ključna načela	5
3.1 Razkrivanje bistvenih informacij	5
3.2 Pošteno, uravnoteženo in razumljivo	7
3.3 Izčrpno, vendar jedrnato	7
3.4 Strateško in usmerjeno v prihodnost	8
3.5 Osredotočeno na zainteresirane strani	9
3.6 Dosledno in skladno	9
4. Vsebina	9
4.1 Poslovni model	10
4.2 Politike in skrbni pregled	10
4.3 Rezultat	12
4.4 Glavna tveganja in njihovo obvladovanje	12
4.5 Ključni kazalniki uspešnosti	13
4.6 Tematski vidiki	14
5. Okviri za poročanje	19
6. Razkritje v zvezi z raznolikostjo odborov	19

1. UVOD

Direktiva 2014/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ o razkritju nefinančnih informacij in informacij o raznolikosti nekaterih velikih podjetij in skupin (v nadaljnjem besedilu: Direktiva) je začela veljati 6. decembra 2014. Direktiva spreminja Direktivo 2013/34/EU ⁽²⁾ o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij. Zadevna podjetja bodo začela Direktivo uporabljati leta 2018, in sicer v zvezi z informacijami za poslovno leto 2017.

⁽¹⁾ UL L 330, 15.11.2014, str. 1.

⁽²⁾ UL L 182, 29.6.2013, str. 19.

Zaradi večje preglednosti naj bi bila podjetja ⁽¹⁾ odpornejša in uspešnejša tako s finančnega kot z nefinančnega vidika. Sčasoma bo to povzročilo stabilnejšo rast in zaposlovanje ter večje zaupanje med zainteresiranimi stranmi, vključno z vlagatelji in potrošniki. Pregledno upravljanje podjetij je skladno tudi z dolgoročnimi naložbami.

Zahteve o razkritju nefinančnih informacij veljajo za določena velika podjetja z več kot 500 zaposlenimi, saj bi lahko bili stroški, povezani z obvezno uporabo zahtev za mala in srednja podjetja, višji od koristi. Zaradi tega pristopa je upravno breme čim manjše. Podjetja morajo razkriti ustrezne in koristne informacije, potrebne za razumevanje njihovega razvoja, uspešnosti, položaja in učinka njihovih dejavnosti, ne pa objaviti izčrpnega, podrobnega poročila. Poleg tega se lahko informacije razkrijejo na ravni skupine in ne na ravni posameznega povezanega podjetja znotraj skupine. Direktiva podjetjem omogoča tudi precejšnjo prožnost, saj lahko ustrezne informacije razkrijejo na način, ki se jim zdi najkoristnejši, vključno z ločenim poročilom. Podjetja se lahko opirajo na mednarodne okvire, okvire EU ali nacionalne okvire.

Ustrezno razkrivanje nefinančnih informacij je bistven element trajnostnega financiranja. Evropska komisija se je 28. oktobra 2016 odločila ustanoviti strokovno skupino na visoki ravni za financiranje trajnostnega razvoja. Ustanovitev skupine temelji na cilju Komisije v zvezi z razvojem splošne in celovite strategije EU o trajnostnem financiranju v okviru unije kapitalskih trgov. Skupina naj bi sklop priporočil politike po pričakovanjih Komisiji predložila konec leta 2017.

Cilji trajnostnega razvoja ZN in Pariški sporazum

Evropska komisija je 22. novembra 2016 v odziv na globalno agendo do leta 2030, ki jo je Generalna skupščina Združenih narodov sprejela septembra 2015, objavila svoje sporočilo z naslovom Novi ukrepi za trajnostno prihodnost Evrope ⁽²⁾. Zahteve o razkritju iz Direktive pomembno prispevajo k ciljem trajnostnega razvoja, na primer k cilju 12 o zagotavljanju trajnostnih načinov proizvodnje in porabe ⁽³⁾ ter cilju 5 o doseganju enakosti spolov ter krepitevi vlog vseh žensk in deklc ⁽⁴⁾.

Navedene zahteve prispevajo tudi k izvajanju Pariškega sporazuma o podnebnih spremembah, zlasti večja preglednost naj bi po pričakovanjih povzročila večjo uskladitev finančnih tokov z razvojnimi usmeritvami, ki vodijo v zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in v večjo odpornost družbe proti podnebnim spremembam.

Odbor za finančno stabilnost

Odbor za finančno stabilnost je decembra 2015 na zahtevo finančnih ministrov in guvernerjev centralnih bank skupine G-20 ustanovil projektno skupino pod vodstvom predstavnikov industrije, ki naj bi pripravila priporočila za prostovoljna razkritja o finančnih tveganjih, povezanih s podnebjem. To dopolnjuje delo, ki ga je opravila študijska skupina o zelenem financiranju skupine G-20.

Delo projektne skupine se je pozorno spremljalo in čim bolj upoštevalo v teh smernicah ⁽⁵⁾. Na splošno se priporočila projektne skupine nanašajo na področja, že opredeljena v Direktivi, kot so upravljanje, strategija, obvladovanje tveganj in metrike.

Nezavezujoče smernice

Člen 2 Direktive govori o „smernicah za poročanje“ in določa, da „Komisija pripravi nezavezujoče smernice o metodologiji za poročanje o nefinančnih informacijah, vključno s splošnimi in sektorskimi ključnimi nefinančnimi kazalniki uspešnosti, da bi podjetjem olajšala ustrezno, uporabno in primerljivo razkrivanje nefinančnih informacij. [...]“

V uvodni izjavi 17 Direktive je navedeno, da bi morala Komisija pri pripravi nezavezujočih smernic „upoštevati obstoječe primere najboljših praks, mednarodni razvoj dogodkov in rezultate s tem povezanih pobud Unije.“

⁽¹⁾ V smernicah je za lažje branje v zvezi s subjektom, ki poroča, uporabljen izraz „podjetje“, ne glede na to, ali gre za samostojno podjetje ali skupino prek obvladujoče družbe.

⁽²⁾ COM(2016) 739 final.

⁽³⁾ Cilj 12.6: „Podjetja, zlasti velika in mednarodna podjetja, spodbujati, naj uvedejo trajnostne pristope in v poročanje vključijo informacije o trajnosti.“

⁽⁴⁾ Cilj 5.5: „Zagotoviti celovito in dejansko vključenost žensk ter enake možnosti na vseh ravneh odločanja v politiki, gospodarstvu in javnem življenju.“

⁽⁵⁾ Projektna skupina naj bi končno poročilo po pričakovanjih predstavila na vrhu skupine G-20, ki bo potekal 7. in 8. julija 2017.

Ne glede na to lahko podjetja uporabljajo splošno sprejete kakovostne okvire poročanja, in sicer delno ali v celoti. Podjetja se lahko opirajo na mednarodne okvire, okvire EU ali nacionalne okvire, pri čemer morajo opredeliti uporabljen okvir ali okvire.

Komisija spodbuja podjetja, naj pri razkrivanju nefinančnih informacij uporabljajo prožnost, ki jo zagotavlja Direktiva. Cilj smernic ni zavirati inovacije v poročevalskih praksah.

Javno posvetovanje ⁽¹⁾

Komisija je začela obširno javno posvetovanje, vključno s širšim spletnim javnim posvetovanjem. Postopek posvetovanja je vključeval tudi pogovore s strokovnjaki, delavnice z zainteresiranimi stranmi in posvetovanje z že omenjeno strokovno skupino na visoki ravni za financiranje trajnostnega razvoja.

Nacionalni okviri, okviri EU, mednarodni okviri

Komisija je pri pripravi teh smernic preučila nacionalne okvire, okvire EU in mednarodne okvire. Zasluge za te smernice je mogoče večinoma pripisati vodstvu in znanju organizacij, ki so oblikovale te okvire. Zlasti načela in vsebina, opisani v tem dokumentu, precej temeljijo na naslednjih okvirih:

- CDP (nekdanja organizacija Carbon Disclosure Project),
- odbor za standarde poročanja o podnebnih spremembah,
- smernice OECD o potrebni skrbnosti za odgovorne oskrbovalne verige z območij, prizadetih zaradi konfliktov, in območij z visokim tveganjem, ter dopolnitve smernic,
- sistem Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) ter povezani sektorski referenčni dokumenti,
- ključni kazalniki uspešnosti Evropskega združenja organizacij finančnih analitikov za okoljska in družbena vprašanja ter vprašanja upravljanja (vprašanja ESG), Smernice za vključitev vprašanj ESG v finančno analizo in vrednotenje podjetij,
- pobuda za globalno poročanje,
- smernice FAO-OECD za odgovorne kmetijske dobavne verige,
- smernice za strateško poročilo odbora za računovodsko poročanje Združenega kraljestva,
- smernice OECD za multinacionalna podjetja,
- okvir poročanja z vodilnimi načeli o podjetništvu in človekovih pravicah,
- standard ISO 26000 Mednarodne organizacije za standardizacijo,
- mednarodni okvir za integrirano poročanje,
- vzorčne smernice o poročanju informacij ESG vlagateljem, ki jih je pripravila pobuda ZN za trajnostne borze,
- okvir Natural Capital Protocol,

⁽¹⁾ Dodatne informacije o javnem posvetovanju so na voljo na:
http://ec.europa.eu/finance/company-reporting/non-financial_reporting/index_en.htm#related-documents.

- smernice o okoljskem odtisu izdelkov in organizacij,
- odbor za računovodske standarde trajnosti,
- kodeks trajnosti Nemskega sveta za trajnostni razvoj,
- tristranska deklaracija Mednarodne organizacije dela o načelih za multinacionalna podjetja in socialno politiko,
- pobuda ZN za globalni dogovor,
- cilji trajnostnega razvoja ZN, resolucija z dne 25. septembra 2015 z naslovom Spreminjamo naš svet: agenda za trajnostni razvoj do leta 2030,
- vodilna načela ZN o podjetništvu in človekovih pravicah, ki izvajajo okvir ZN za varovanje, spoštovanje in pomoč.

Pomembno

Ta dokument je bil pripravljen skladno s členom 2 Direktive 2014/95/EU in je namenjen kot pomoč zadevnim podjetjem pri ustreznem, koristnem, skladnem in primerljivejšem razkrivanju nefinančnih informacij. To sporočilo vsebuje nezavezujoče smernice in ne določa novih pravnih obveznosti. V primerih, ko to sporočilo razlaga Direktivo 2014/95/EU, stališče Komisije ne posega v nobeno razlago Direktive, ki bi jo lahko izdalo Sodišče Evropske unije. Podjetja, ki uporabljajo te smernice, lahko uporabljajo tudi mednarodne okvire, okvire EU ali nacionalne okvire. Ta dokument ni tehnični standard, zato niti pripravljavci izjav o nefinančnem poslovanju niti katera koli oseba, ki deluje v imenu pripravljavca ali kako drugače, ne smejo izjavljati, da so izjave o nefinančnem poslovanju skladne s tem dokumentom.

2. NAMEN

Namen teh smernic je pomagati podjetjem pri razkrivanju kakovostnih, ustreznih, koristnih, skladnih in primerljivejših nefinančnih informacij (povezanih z okoljskimi in družbenimi vprašanji ter vprašanji upravljanja) na način, ki spodbuja odporno in trajnostno rast in zaposlovanje ter zainteresiranim stranem zagotavlja preglednost. Te nezavezujoče smernice so predlagane v okviru zahtev za poročanje iz Direktive. Podjetjem naj bi pomagale pri pripravi ustreznih, koristnih in zgoščenih izjav o nefinančnem poslovanju v skladu z zahtevami Direktive. Veliko truda je bilo vloženo v izogibanje upravnim bremenom, standardiziranim razkritjem ali zgolj odključavanju ustreznih okenc.

Te nezavezujoče smernice se osredotočajo na ustrezne, koristne in primerljive nefinančne informacije v skladu s členom 2 Direktive 2014/95/EU o razkritju nefinančnih informacij in informacij o raznolikosti nekaterih velikih podjetij in skupin.

Smernice so namenjene podjetjem, ki morajo v poslovnih poročilih v skladu z Direktivo razkriti nefinančne informacije. Vendar bi lahko nezavezujoče smernice predstavljale dobro prakso za vsa podjetja, ki razkrivajo nefinančne informacije, vključno z drugimi podjetji, ki ne spadajo na področje uporabe Direktive.

Evropska komisija je te smernice pripravila, da bi razvila na načelih temelječo metodologijo, ki je pomembna za podjetja iz vseh gospodarskih sektorjev in ki jim pomaga pri razkrivanju ustreznih, koristnih in primerljivih nefinančnih informacij. Pri tem je Komisija upoštevala dobre prakse, zadevne razvojne dogodke in rezultate ustreznih pobud na ravni EU in mednarodni ravni.

Te smernice so oblikovane za pripravo poslovnega poročila. Vendar je v skladu s členom 1 Direktive možna tudi drugačna predstavitev izjave o nefinančnem poslovanju.

Cilj je zagotoviti uravnotežene in prožne smernice za poročanje o nefinančnih informacijah na način, ki bo podjetjem pomagal pri doslednem in skladnem razkrivanju bistvenih informacij. Te smernice bi morale čim bolj pomagati zagotoviti primerljivost med podjetji in sektorji.

Ta pristop priznava veliko raznolikost zadevnih podjetij in sektorjev ter okoliščin, ki jih morajo podjetja upoštevati pri poročanju. Veliko truda je bilo vložene za izogibanje enakemu pristopu za vse in preveč predpisujoči metodologiji.

Smernice priznavajo pomen povezav in medsebojne povezanosti informacij (povezljivost), bodisi med različnimi vidiki nefinančnih informacij ali med finančnimi in nefinančnimi informacijami.

3. KLJUČNA NAČELA

3.1 Razkrivanje bistvenih informacij

Člen 1 Direktive določa, da zadevna podjetja:

„[...] v poslovno poročilo vključijo tudi izjavo o nefinančnem poslovanju, ki, kolikor je potrebno za razumevanje razvoja, uspešnosti in položaja podjetja ter učinka njegovih dejavnosti [...]“

Koncept bistvenosti pripravljavci, revizorji in uporabniki finančnih informacij že splošno uporabljajo. Če podjetje temeljito razume ključne elemente svoje vrednostne verige, lažje opredeli ključna vprašanja in oceni, katere informacije so bistvene.

V členu 2(16) računovodske direktive (Direktiva 2013/34/EU) so bistvene informacije opredeljene kot „status podatkov, kadar opustitev ali napačno navajanje, za katere[ga] bi lahko razumno pričakovali, da vpliva[] na odločitve, ki jih uporabniki sprejmejo na podlagi računovodskih izkazov podjetij. Bistvenost posameznih postavk se oceni v kontekstu drugih podobnih postavk.“

Direktiva uvaja nov element, ki ga je treba upoštevati pri oceni bistvenosti nefinančnih informacij, in navaja, da je treba vključiti informacije, „kolikor je potrebno za razumevanje [...] učinka dejavnosti (podjetja)“⁽¹⁾.

V uvodni izjavi 8 Direktive je navedeno, da bi morala „podjetja, za katera velja ta direktiva, zagotoviti primerne informacije v zvezi z zadevami, ki izstopajo kot tiste, ki bodo najverjetneje uresničile glavna tveganja resnih vplivov, skupaj s tistimi, ki so se že uresničila“⁽²⁾. [...].“

Učinek dejavnosti podjetja je pomemben element pri razkritjih nefinančnih informacij. Učinki so lahko pozitivni ali škodljivi. Razkritja bistvenih informacij bi morala jasno in uravnoteženo zajemati obe vrsti učinkov. Izjava o nefinančnem poslovanju naj bi izkazovala pošteno mnenje podjetja o informacijah, ki jih potrebujejo ustrezne zainteresirane strani.

Bistvene informacije je treba oceniti glede na okoliščine. Informacije, ki so bistvene v nekaterih okoliščinah, v drugih morda niso. Vprašanja, ki jih je treba preučiti za vključitev v izjavo o nefinančnem poslovanju, so tesno povezana z okoliščinami podjetja ter zajemajo konkretne razmere in sektorske vidike. Podjetja, dejavna v isti panogi, se verjetno srečujejo s podobnimi okoljskimi in družbenimi izzivi ter izzivi upravljanja, na primer zaradi potrebnih virov, iz katerih proizvajajo blago in zagotavljajo storitve, ali učinkov, ki jih morda imajo na ljudi, družbo in okolje. Zato je morda primerno neposredno primerjati ustrezna razkritja nefinančnih informacij podjetij v istem sektorju.

Podjetja lahko poročajo o najrazličnejših morebitnih vprašanjih. Podjetje bistvenost informacij oceni na podlagi svoje analize tega, kako pomembne so informacije za razumevanje razvoja, uspešnosti in položaja podjetja ter učinka njegovih dejavnosti. Pri taki oceni bistvenosti bi bilo treba upoštevati notranje in zunanje dejavnike⁽³⁾.

⁽¹⁾ Člen 1(1) Direktive.

⁽²⁾ V uvodni izjavi (8) Direktive je navedeno tudi: „[...] Resnost takih učinkov bi morali presoјati glede na njihovo razsežnost in pomembnost. Tveganja za škodljive učinke lahko izvirajo iz lastnih dejavnosti podjetja ali so povezana z njegovim delovanjem, pa tudi z njegovimi proizvodi, storitvami ali poslovnimi odnosi, kjer je to ustrezno in sorazmerno, vključno z dobavnimi in podizvajalskimi verigami.“

⁽³⁾ Na primer, podjetja bi lahko uporabila predhodno analizo iz Priloge I k Uredbi EMAS (Uredba (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?qid=1496228026068&uri=CELEX:32009R1221>).

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Banka se lahko odloči, da poraba vode v njenih pisarnah in izpostavah ni bistvena informacija, ki bi jo bilo treba vključiti v poslovno poročilo. Nasprotno pa lahko banka oceni, da so socialni učinki in vplivi na okolje projektov, ki jih financira, ter njena vloga pri podpori realnega sektorja mesta, regije ali države bistvene informacije.

Pri oceni bistvenosti informacij je mogoče upoštevati več dejavnikov. Ti vključujejo:

- *poslovni model, strategijo in glavna tveganja*: cilji podjetja, njegove strategije, pristop k upravljanju in sistemi upravljanja, vrednote, opredmetena in neopredmetena sredstva, vrednostna veriga in glavna tveganja so pomembni premisleki,
- *glavna sektorska vprašanja*: za podjetja, ki delujejo v istem sektorju ali uporabljajo iste oskrbovalne verige, bodo bistvena podobna vprašanja. Teme, ki so jih konkurenti, stranke ali dobavitelji že opredelili, bodo po vsej verjetnosti pomembne za podjetje ⁽¹⁾;
- *interese in pričakovanja zadevnih zainteresiranih strani*: od podjetij se pričakuje, da bodo sodelovala z zadevnimi zainteresiranimi stranmi ter si prizadevala dobro razumeti njihove interese in pomisleke,
- *učinek dejavnosti*: od podjetij se pričakuje, da bodo preučila dejansko in morebitno resnost in pogostost učinkov. To vključuje učinke njihovih proizvodov, storitev in poslovnih odnosov (vključno z vidiki oskrbovalne verige),
- *javno politiko in regulativne dejavnike*: javne politike in predpisi lahko vplivajo na posebne okoliščine podjetja ter bistvenost.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje se lahko odloči, da so učinki v zgornjem delu dobavne verige pomembna in bistvena vprašanja, zato tudi ustrezno poroča o njih. Učinki so lahko neposredni ali posredni. Na primer, podjetje, ki polni mineralno vodo, lahko upošteva posebne ukrepe, sprejete za zaščito vodnih virov, ki jih izkorišča.

Podjetja lahko pojasnijo ureditve upravljanja in postopke, s katerimi so izvedla oceno bistvenosti ⁽²⁾.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje, ki ima neposredno ali prek oskrbovalne verige učinek na rabo tal in spremembo ekosistema (npr. krčenje gozdov), lahko razmisli o ustreznih razkritjih glede potrebne skrbnosti.

Pričakuje se reden pregled ocen bistvenosti, da se zagotovi, da so poročane informacije še vedno bistvene. Pregledi bi morali biti pogostejši v najbolj dinamičnih in inovativnih podjetjih in sektorjih ali v podjetjih, ki spreminjajo in prilagajajo svoje poslovne modele ali politike, vključno s skrbnim pregledom. V stabilnejših okoliščinah pa so lahko manj pogosti.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje, ki je dejavno v oskrbovalnih verigah z minerali s konfliktnih območij in območij z visokim tveganjem, lahko razmisli o ustreznem razkritju glede potrebne skrbnosti za zagotovitev, da se spoštujejo človekove pravice in ne spodbujajo konfliktov.

⁽¹⁾ Na primer, sektorski referenčni dokumenti EMAS opredeljujejo dobre prakse in kazalnike, povezane z okoljskimi vidiki.

⁽²⁾ Na primer, podjetja, ki izvajajo sistem vodenja kakovosti ali sistem okoljskega ravnanja (npr. standard ISO 14001 ali EMAS) ali ki izvajajo okoljsko presojo življenjskega kroga, se lahko na to sklicujejo pri utemeljevanju ocene bistvenosti in razkritju informacij o bistvenih vidikih.

3.2 Pošteno, uravnoteženo in razumljivo

Izjava o nefinančnem poslovanju bi morala pošteno izkazovati pozitivne in negativne vidike, informacije pa bi bilo treba oceniti in predstaviti nepristransko.

V izjavi o nefinančnem poslovanju bi bilo treba upoštevati vse razpoložljive in zanesljive informacije ter potrebe zadevnih zainteresiranih strani po informacijah. Uporabniki informacij ne bi smeli biti zavedeni z bistvenimi napačnimi navedbami, izpusti bistvenih informacij ali razkritjem nebistvenih informacij.

V izjavi o nefinančnem poslovanju bi bilo treba jasno razlikovati med dejstvi in mnenji ali razlagami.

Informacije je mogoče narediti bolj poštene in natančnejše na primer s:

- primernimi ureditvami upravljanja podjetij (na primer, nekateri neodvisni člani upravnega odbora ali komisija odbora so po pooblastilu odgovorni za vprašanja trajnosti in/ali preglednosti),
- trdnimi in zanesljivimi dokazi ter sistemi za notranjo kontrolo in poročanje,
- učinkovitim vključevanjem zainteresiranih strani in
- neodvisnim zunanjim zagotovitvam.

Informacije so lahko razumljive tudi zaradi uporabe preprostega jezika in doslednega izrazja, pri čemer se je treba izogibati standardiziranemu besedilu in po potrebi zagotoviti opredelitve tehničnih izrazov.

Da bi bile bistvene informacije lažje razumljive, bi jih bilo treba zagotoviti v ustreznem kontekstu. Uspešnost podjetja je na primer mogoče predstaviti z navedbo njegovih strategij in širših ciljev. Od podjetij se pričakuje, da bodo opisala, kako so nefinančna vprašanja povezana z njihovo dolgoročno strategijo, glavnimi tveganji in politikami.

Podjetje bi moralo pojasniti obseg in omejitve razkritih informacij, zlasti ko se določene informacije nanašajo le na enega ali več področij delovanja ali izključujejo določena področja.

Razumljivost je mogoče izboljšati tudi s pojasnitvijo ključnih elementov razkritih informacij, na primer načinov merjenja, temeljnih predpostavk in virov.

Izjava o nefinančnem poslovanju ni namenjena zgolj zagotavljanju seznamov ključnih kazalnikov uspešnosti. Za pravilno razumevanje razvoja, uspešnosti in položaja podjetja ter učinka njegovih dejavnosti bi bilo treba razkriti kvalitativne in kvantitativne informacije. Kvantitativne informacije so lahko učinkovite pri poročanju o nekaterih nefinančnih vprašanjih (ključni kazalniki uspešnosti, cilji itd.), kvalitativne informacije pa zagotavljajo kontekst in zaradi njih je izjava o nefinančnem poslovanju koristnejša in lažje razumljiva. Zaradi kombinacije opisnega poročanja, kvantitativnih informacij in vizualne predstavitve⁽¹⁾ je komunikacija učinkovitejša in preglednejša.

Če podjetje informacije razkrije tudi v običajnem poslovnem jeziku in ne samo v nacionalnem jeziku, bo to verjetno izboljšalo preglednost podjetja, za zadevne vlagatelje in druge zainteresirane strani pa bodo informacije dostopnejše.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje, ki razkriva ključne kazalnike uspešnosti, lahko preglednost izboljša z zagotavljanjem informacij o namenu in povezavi s strategijo podjetja, opredelitvijo pojmov in metodologijo, viri informacij, predpostavkami in omejitvami, informacijami o obsegu zadevnih dejavnosti, referenčnimi merili, cilji, trendi, spremembami v metodologijah (če obstajajo) ter kvalitativnimi obrazložitvami pretekle in pričakovane uspešnosti.

3.3 Izčrpno, vendar jedrnat

Člen 1 Direktive določa, da zadevna podjetja:

„[...] v poslovno poročilo vključijo tudi izjavo o nefinančnem poslovanju, ki, kolikor je potrebno za razumevanje razvoja, uspešnosti in položaja podjetja ter učinka njegovih dejavnosti, vsebuje vsaj informacije o okoljskih, socialnih in kadrovskih zadevah, spoštovanju človekovih pravic ter zadevah v zvezi z bojem proti korupciji in podkupovanju [...]“

⁽¹⁾ Grafi, diagrami, sheme itd.

Razkriti bi bilo treba vsaj bistvene informacije o določenih kategorijah vprašanj, izrecno navedenih v Direktivi. Te vključujejo:

- okoljske, socialne in kadrovske zadeve,
- spoštovanje človekovih pravic,
- zadeve v zvezi z bojem proti korupciji in podkupovanju.

Podjetja bi morala razkriti tudi vse druge bistvene informacije.

Razkrite bistvene informacije naj bi zagotovile celovito sliko podjetja v letu poročanja. To se nanaša na obseg razkritih informacij. Vendar je poglobljenost informacij, poročanih o nekem vprašanju, odvisna od njihove bistvenosti. Podjetje bi se moralo osredotočiti na zagotavljanje tako obsežnih in poglobljenih informacij, da bodo zainteresirane strani lažje razumele njegov razvoj, uspešnost in položaj ter učinek njegovih dejavnosti.

Pričakuje se tudi, da bo izjava o nefinančnem poslovanju jedrnata in brez nebitvenih informacij. Zaradi razkritja nebitvenih informacij je izjava o nefinančnem poslovanju namreč lahko težje razumljiva, saj lahko nebitvene informacije zmanjšajo pomen bistvenih informacij. Izogibati bi se bilo treba splošnim ali standardiziranim informacijam, ki niso bistvene.

Da bi bila jedrnata, vsebovala čim manj ponovitev in zagotavljala povezave do drugih informacij, lahko izjava o nefinančnem poslovanju vsebuje notranja sklicevanja ali označevanje ⁽¹⁾.

Primer

Podjetje lahko povzame informacije, se osredotoči na bistvene informacije, odstrani splošne informacije, omeji podrobnosti, ne navaja elementov, ki niso več pomembni, uporabi sklicevanja in označevanje itd.

3.4 Strateško in usmerjeno v prihodnost

Izjava naj bi zagotovila vpogled v poslovni model in strategijo podjetja ter njeno izvajanje ter pojasnila kratkoročne, srednjeročne in dolgoročne posledice poročanih informacij.

Od podjetij se pričakuje, da bodo razkrila pomembne informacije o svojem poslovnem modelu, vključno s strategijo in cilji. Razkritja bi morala zagotoviti vpogled v strateški pristop k pomembnim nefinančnim vprašanjem, tj. s čim se podjetje ukvarja ter kako in zakaj to počne.

To pa ne preprečuje ustrezne obravnave poslovno občutljivih informacij. Pomembne informacije se lahko zagotovijo splošneje, vendar še vedno tako, da vlagateljem in drugim zainteresiranim stranem zagotavljajo koristne informacije.

Podjetje lahko z razkritjem ciljev, referenčnih meril in zavez vlagateljem in zainteresiranim stranem svojo uspešnost pojasni v kontekstu. To je lahko koristno pri oceni prihodnjih obetov. Zunanje spremljanje zavez in napredka pri doseganju ciljev spodbuja večjo preglednost za zainteresirane strani. Cilje in referenčna merila je mogoče predstaviti kvalitativno ali kvantitativno. Podjetja lahko, če je to primerno, pomembne informacije razkrijejo na podlagi na znanosti temelječih scenarijev.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje lahko razkrije, kako pristopa k trajnostni poslovni strategiji ter kako lahko uspešnost na področju okoljskih in družbenih vprašanj ter vprašanj upravljanja prispeva k doseganju njegovih poslovnih ciljev. Razkrije lahko tudi cilje, povezane s poročanimi ključnimi kazalniki uspešnosti, ter pojasni negotovosti in dejavnike, ki lahko podpirajo v prihodnost usmerjene informacije in prihodnje obete.

Uporabniki informacij lahko na podlagi v prihodnost usmerjenih informacij bolje ocenijo odpornost in trajnost razvoja, položaja in uspešnosti podjetja ter učinka njegovih dejavnosti v prihodnje. Uporabnikom pa pomaga tudi izmeriti napredek podjetja pri doseganju dolgoročnih ciljev.

⁽¹⁾ Sklicevanje in označevanje bi morala biti pametna in uporabniku prijazna, na primer z uporabo praktičnega pravila, ki določa največ en klik na povezavo v poročilu.

Primer

Podjetje lahko razkrije ustrezne informacije na podlagi pričakovanega učinka na znanosti temelječih scenarijev podnebnih sprememb na strategije in dejavnosti podjetja. Razkrije pa lahko tudi cilje za zmanjšanje števila nesreč pri delu ali poklicnih boleznih.

3.5 Osredotočeno na zainteresirane strani

Od podjetij se pričakuje, da bodo upoštevala potrebe po informacijah vseh zadevnih zainteresiranih strani. Pri potrebah po informacijah bi se morala osredotočiti na zainteresirane strani kot na kolektivno skupino in ne na potrebe ali želje posamezne ali netipične zainteresirane strani ali zainteresirane strani z nerazumnimi zahtevami po informacijah.

Skupina lahko, če je primerno, med drugim vključuje vlagatelje, zaposlene, potrošnike, dobavitelje, stranke, lokalne skupnosti, javne organe, ranljive skupine, socialne partnerje in civilno družbo.

Podjetja bi morala zagotoviti pomembne in koristne informacije o sodelovanju z zadevnimi zainteresiranimi stranmi ter o tem, kako so upoštevala njihove potrebe po informacijah. Koristne napotke v zvezi s tem zagotavljajo standard ISO 26000 in smernice OECD za multinacionalna podjetja.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje lahko razkrije bistvene informacije o sodelovanju z zainteresiranimi stranmi ter pojasni, kako to vpliva na njegove odločitve, uspešnost in učinek njegovih dejavnosti.

3.6 Dosledno in skladno

Pričakuje se, da bo izjava o nefinančnem poslovanju skladna z drugimi elementi poslovnega poročila.

Zaradi jasnih povezav med informacijami, predstavljenimi v izjavi o nefinančnem poslovanju, in drugimi informacijami, razkritimi v poslovnem poročilu, so informacije koristnejše, pomembnejše in povezane. Na poslovno poročilo bi bilo treba gledati kot na enoten, uravnotežen in skladen sklop informacij.

Ker so vsebine medsebojno povezane, vlagatelji in druge zainteresirane strani zaradi pojasnjenih ključnih povezav lažje razumejo bistvene informacije in njihovo medsebojno odvisnost.

Vsebina nefinančnega poročila bi sčasoma morala postati dosledna. To uporabnikom informacij omogoča, da razumejo in primerjajo preteklo in sedanje spremembe razvoja, položaja in uspešnosti podjetja ter učinka njegovih dejavnosti ter to zanesljivo navezujejo na v prihodnost usmerjene informacije.

Doslednost pri izbiri in metodologiji ključnih kazalnikov uspešnosti je pomembna za zagotavljanje razumljivosti in zanesljivosti izjave o nefinančnem poslovanju. Vendar so lahko potrebne posodobitve, saj ključni kazalniki uspešnosti postanejo zastareli ali pa so na voljo nove in boljše metodologije, ki izboljšajo kakovost informacij. Od podjetij se pričakuje, da bodo pojasnila morebitne spremembe politike ali metodologije poročanja, razloge zanje in njihove učinke (npr. s predstavitevijo preteklih informacij na novo, kar jasno prikazuje učinke sprememb politik ali metodologij poročanja).

Primer

Podjetje lahko opredeli odnose in povezave med svojim poslovnim modelom ter vidiki korupcije in podkupovanja.

4. VSEBINA

Od podjetij se pričakuje, da bodo opredelila posebne tematske vidike in bistvene informacije, ki jih v svoja razkritja vključijo pošteno, uravnoteženo in celovito, tudi s sodelovanjem z ustreznimi zainteresiranimi stranmi.

Informacije v izjavi o nefinančnem poslovanju so medsebojno povezane. Na primer, v izjavi ni navedeno le, s čim se podjetje ukvarja (na podlagi poslovnega modela, politik in strategij), ampak so v njej navedene tudi posebne okoliščine in tveganja podjetja ter način, kako uspešno podjetje ta tveganja obvladuje. Zaradi pojasnjenih ključnih povezav in medsebojne odvisnosti je poročilo kakovostnejše.

Podjetja bi morala pri pripravi izjave o nefinančnem poslovanju ustrezno upoštevati predpise o varstvu osebnih podatkov ⁽¹⁾.

4.1 Poslovni model

V členu 1 Direktive je določeno, da izjava o nefinančnem poslovanju vsebuje informacije, vključno s:

a. „*kratkim opisom poslovnega modela podjetja*“.

Poslovni model podjetja opisuje, kako podjetje dolgoročno ustvarja in ohranja vrednost s svojimi proizvodi ali storitvami. Poslovni model predstavlja okvir za poslovno poročilo kot celoto. Z opisom, kako podjetje s poslovnimi dejavnostmi surovine pretvarja v proizvode, zagotavlja pregled načina delovanja in utemeljuje strukturo podjetja. Preprosteje povedano, s čim se podjetje ukvarja ter kako in zakaj to počne.

Podjetja lahko pri opisu poslovnega modela razmislijo o vključitvi ustreznih razkritij v zvezi s:

- poslovnim okoljem,
- organizacijo in strukturo podjetja,
- trgi, na katerih poslujejo,
- cilji in strategijami podjetja ter
- glavnimi trendi in dejavniki, ki lahko vplivajo na prihodnji razvoj podjetja.

Podjetja lahko poslovni model, glavne trende itd. pojasnijo s ključnimi dejavniki uspešnosti.

Pričakuje se, da bodo poslovni model opisala jasno, razumljivo in stvarno. Poslovni model je koncept, ki temelji na dejstvih. Podjetja bi se morala izogibati razkrivanju nebitvenih informacij, ki so promocijske ali izražajo njihove želje in ki odvrtačajo pozornost od bistvenih informacij.

Pričakuje se, da bodo poudarila in pojasnila, kdaj v letu poročanja so spremenile svoj poslovni model.

Primer

Podjetje lahko razmisli o razkritju posebnih informacij, s katerimi pojasni:

- kateri so njegovi glavni proizvodi in kako ti izpolnjujejo potrebe potrošnikov/strank;
- kako so ti proizvodi narejeni ter zakaj je njegov pristop k proizvodnji konkurenčen in trajosten;
- značilnosti trga, na katerem posluje, in kako se ta lahko razvije.

4.2 Politike in skrbni pregled

V členu 1 Direktive je določeno, da izjava o nefinančnem poslovanju vsebuje informacije, vključno z:

b. „*opisom politik podjetja glede navedenih zadev, med drugim v zvezi z izvajanjem postopkov skrbnega pregleda*“.

Podjetja bi morala razkriti bistvene informacije, ki zagotavljajo pošteno sliko njihovih politik. Razmisliti bi morala o razkritju svojih pristopov h ključnim nefinančnim vidikom in glavnim ciljem ter načinu, kako nameravajo doseči zastavljene cilje in izvesti načrte. Pri vsakem razkritju se upoštevajo posebne okoliščine podjetja. V okviru razkritij lahko podjetje pojasni odgovornosti in odločitve vodstva in upravnega odbora podjetja ter način, kako je razporeditev virov povezana s cilji, obvladovanjem tveganj in predvidenimi rezultati. Podjetje lahko na primer pojasni ustrezne vidike vodenja ⁽²⁾, vključno z nadzorom s strani upravnega odbora.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽²⁾ Na primer vidike, povezane s podnebjem, ali pogoje zaposlovanja.

Primer

Podjetje lahko razmisli o razkritju informacij o tem, kdo v organizacijski sestavi in strukturi vodenja je odgovoren za določanje, izvajanje in spremljanje določene politike, na primer v zvezi s podnebnimi vprašanji⁽¹⁾. Opiše lahko tudi vlogo in odgovornost upravnega odbora/nadzornega sveta v zvezi z okoljskimi in socialnimi politikami ter politikami na področju človekovih pravic.

Postopki skrbnega pregleda se nanašajo na politike, obvladovanje tveganj in rezultate. Podjetje jih izvede, da preveri doseganje konkretnega cilja (npr. zagotavljanje, da so emisije ogljika pod določeno ravno ali da oskrbovalne verige ne vključujejo trgovine z ljudmi). Postopki pomagajo opredeliti, preprečiti in zmanjšati obstoječe in morebitne škodljive učinke.

Podjetja bi morala zagotoviti bistvene informacije o izvedenih postopkih skrbnega pregleda, vključno z informacijami o oskrbovalnih in podizvajalskih verigah, kadar je to ustrezno in sorazmerno. Razmislijo lahko tudi o razkritju ustreznih informacij o odločitvah, sprejetih za vzpostavitev postopkov, ter o tem, kako naj bi postopki delovali, zlasti v zvezi s preprečevanjem in zmanjševanjem škodljivih učinkov. Podjetja lahko razmislijo tudi o zagotavljanju ustreznih informacij o določitvi ciljev in merjenju napredka.

Na primer, koristne napotke v zvezi s tem je mogoče najti v smernicah OECD za različne sektorje, vodilnih načelih ZN o podjetništvu in človekovih pravicah, tristranski deklaraciji o načelih za multinacionalna podjetja in socialno politiko ali standardu ISO 26000.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje lahko razmisli o razkritju informacij o svojih politikah, namenjenih izogibanju uporabi nevarnih kemikalij, snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost, ali biocidov v svojih proizvodih, poslovanju in oskrbovalni verigi. Razkrije lahko tudi svoje politike v zvezi z raziskavami, razvojem in uporabo varnih alternativ. Podjetja lahko pojasnijo, kako ocenjujejo kakovost, varnost in vpliv na okolje kemikalij, ki jih uporabljajo, ter kako izpolnjujejo zahteve glede kemijske varnosti (npr. REACH ter razvrščanje, označevanje in pakiranje).

Primer

Podjetje lahko razkrije ustrezne informacije o tem, kako odkriva, ocenjuje in obvladuje tveganja, povezana s podnebjem, ⁽¹⁾ in/ali upravlja naravni kapital.

Od podjetij se pričakuje, da bodo poudarila in pojasnila vse bistvene spremembe glavnih politik in postopkov skrbnega pregleda v letu poročanja.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje lahko razmisli o razkritju naslednjih informacij o zdravju in varnosti:

- politik na delovnem mestu,
- pogodbenih obveznosti, sklenjenih z dobavitelji in podizvajalci,
- virov, namenjenih obvladovanju tveganj, obveščanju, usposabljanju, spremljanju in revidiranju ter sodelovanju z lokalnimi organi in socialnimi partnerji.

Zgodi se lahko, da podjetje ni pripravilo politik v zvezi z določenimi zadevami, ki jih še vedno šteje za bistvene. V tem primeru bi moralo podjetje jasno in utemeljeno obrazložiti, zakaj ni pripravilo takih politik. Še vedno pa veljajo druge zahteve za poročanje (npr. poslovni model, glavna tveganja itd.).

⁽¹⁾ Za dodatne informacije glej sklepe projektne skupine za finančna razkritja v zvezi s podnebjem, ki jo je ustanovil Odbor za finančno stabilnost.

V členu 1 Direktive je navedeno, da „kadar podjetje ne izvaja politik v zvezi z eno ali več navedenimi zadevami, to v izjavi o nefinančnem poslovanju jasno in utemeljeno obrazloži“.

4.3 Rezultat

V členu 1 Direktive je določeno, da mora izjava o nefinančnem poslovanju vsebovati informacije, vključno z:

c. „rezultati teh politik“.

Podjetja bi morala zagotoviti koristno, pošteno in uravnoteženo sliko rezultatov svojih politik.

Nefinančne informacije, ki jih podjetja razkrijejo, bi morale vlagateljem in drugim zainteresiranim stranem olajšati razumevanje in spremljanje uspešnosti podjetja.

Ustrezna razkritja rezultatov politik lahko zagotovijo koristne informacije o prednostih in šibkih točkah podjetja. Izjava o nefinančnem poslovanju bi morala celovito in jedrnato izražati rezultate poslovanja in dejavnosti podjetja.

Podjetja lahko razmislijo o obrazložitvi povezave med finančnimi in nefinančnimi rezultati ter o tem, kako to povezavo upravljati skozi čas.

Analiza rezultatov bi morala vključevati ustrezne nefinančne ključne kazalnike uspešnosti. Od podjetij se pričakuje, da bodo razkrila tiste ključne kazalnike uspešnosti, ki jih štejejo za najkoristnejše za spremljanje in ocenjevanje napredka ter podpiranje primerljivosti med podjetji in sektorji. Kadar je ustrezno, lahko podjetja razmislijo tudi o predstavitvi in obrazložitvi teh informacij v zvezi s cilji in referenčnimi merili.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje lahko razmisli o vključitvi posebnih informacij, s katerimi pojasni:

- dejanske emisije ogljika, intenzivnost emisij CO₂,
- uporabo nevarnih kemikalij ali biocidov,
- vplive na naravni kapital in odvisnost od njega,
- primerjavo dejanskih rezultatov s cilji, razvoj dogodkov skozi čas,
- zmanjševanje učinkov izvedenih politik,
- načrte za zmanjševanje emisij ogljika.

4.4 Glavna tveganja in njihovo obvladovanje

V členu 1 Direktive je določeno, da mora izjava o nefinančnem poslovanju vsebovati informacije, vključno z:

d. „glavnimi tveganji v zvezi z navedenimi zadevami, ki so povezana z dejavnostmi podjetja, vključno z njegovimi poslovnimi odnosi, proizvodi ali storitvami, kadar je to ustrezno in sorazmerno, ki bi lahko povzročili resne škodljive učinke na teh področjih, ter načini, kako podjetje upravlja ta tveganja“.

Podjetja bi morala razkriti informacije o glavnih tveganjih in o tem, kako tveganja obvladujejo in zmanjšujejo. Ta tveganja so lahko povezana z njihovim poslovanjem, proizvodi in storitvami, oskrbovalno verigo in poslovnimi odnosi ali drugimi vidiki. To bi vključevalo primerno perspektivo v zvezi s kratkoročnimi, srednjeročnimi in dolgoročnimi glavnimi tveganji. Od podjetij se pričakuje, da bodo pojasnila, kako lahko glavna tveganja vplivajo na njihov poslovni model, poslovanje, finančno uspešnost in učinek njihovih dejavnosti.

Pričakuje se, da bo podjetje razkrilo bistvene informacije o glavnih tveganjih, ne glede na to, ali ta izhajajo iz njegovih lastnih odločitev ali ukrepov ali pa so posledica zunanjih dejavnikov, ter obrazložilo postopke, s katerimi opredeli in oceni taka tveganja.

Razkritja bi morala, kadar je to ustrezno in sorazmerno, vključevati bistvene informacije o oskrbovalnih in podizvajal-
skih verigah. Vključevati bi morala tudi bistvene informacije o tem, kako podjetje obvladuje in zmanjšuje glavna
tveganja.

Pričakuje se, da bo podjetje poudarilo in pojasnilo vse bistvene spremembe glavnih tveganj ali načina obvladovanja tve-
ganj v letu poročanja.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje lahko razmisli o vključitvi posebnih razkritij o:

- proizvodih z okvaro in njihovih možnih učinkih na varnost potrošnikov,
- politikah, izvedenih za obravnavo težave,
- popravilnih ukrepov za obravnavo potreb potrošnikov, ki so jih taki proizvodi že prizadeli.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje lahko razmisli o razkritju bistvenih informacij o učinkih, povezanih s podnebjem, na njegovo poslovanje in
strategijo, ob upoštevanju posebnih okoliščin podjetja ter z vključitvijo primernih ocen verjetnosti in uporabe analiz
scenarijev ⁽¹⁾.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje lahko razmisli o razkritju bistvenih informacij o tveganjih kršitev človekovih pravic, o zaščiti dela in varstvu
okolja v njegovi oskrbovalni in podizvajalski verigi ter o tem, kako upravlja in zmanjšuje morebitne negativne učinke.

4.5 Ključni kazalniki uspešnosti

V členu 1 Direktive je določeno, da mora izjava o nefinančnem poslovanju vsebovati informacije, vključno s:

- e. „ključnimi nefinančnimi kazalniki uspešnosti, pomembnimi za posamezne dejavnosti“.

Izjava o nefinančnem poslovanju bi morala vključevati bistvene navedbe in razkritja na podlagi kazalnikov, ki so splo-
šno znani kot ključni kazalniki uspešnosti.

Od podjetij se pričakuje, da bodo poročala o koristnih ključnih kazalnikih uspešnosti, ob upoštevanju posebnih okoli-
ščin podjetja. Ključni kazalniki uspešnosti bi morali biti skladni z metrikami, ki jih podjetje dejansko uporablja v okviru
svojih notranjih postopkov upravljanja in ocenjevanja tveganja. Zaradi tega so razkrite informacije ustrežnejše in kori-
stnejše, boljše pa je tudi preglednost. Zaradi razkritja kakovostnih in splošno priznanih ključnih kazalnikov uspešnosti
(npr. metrike, ki se širše uporabljajo v sektorju ali za določena tematska vprašanja) je lahko boljše tudi primerljivost,
zlasti za podjetja v istem sektorju ali vrednostni verigi.

Podjetje bi moralo razkriti ključne kazalnike uspešnosti, ki so potrebni za razumevanje razvoja, uspešnosti in položaja
podjetja ter učinka njegovih dejavnosti. Nekateri ključni kazalniki so lahko koristni za najrazličnejša podjetja in poslovne
okoliščine. Drugi ključni kazalniki se bolj nanašajo na vprašanja in okoliščine v določenem sektorju. Podjetja se spod-
buja k razkritju bistvenih ključnih kazalnikov uspešnosti, splošnih in sektorskih. Od podjetij se pričakuje, da bodo na
podlagi svojih posebnih okoliščin in potreb po informacijah vlagateljev in drugih zainteresiranih strani s splošnimi, sek-
torskimi in za podjetje značilnimi ključnimi kazalniki uspešnosti zagotovila pošteno in uravnoteženo sliko.

Uporabniki informacij običajno zelo cenijo kvantitativne informacije, saj lahko z njimi lažje izmerijo napredek, preverijo
doslednost skozi čas in delajo primerjave. Zaradi primernih navedb, s katerimi so obrazloženi ključni kazalniki uspešno-
sti, je izjava o nefinančnem poslovanju razumljivejša.

⁽¹⁾ Za dodatne informacije glej sklepe projektne skupine za finančna razkritja v zvezi s podnebjem, ki jo je ustanovil Odbor za finančno
stabilnost.

Ključni kazalniki uspešnosti se štejejo tudi za učinkovito orodje za povezovanje kvalitativnih in kvantitativnih informacij ter za vzpostavljanje povezav. Podjetjem omogočajo jedrnato in učinkovito zagotavljanje uravnotežene in celovite slike.

Ključne kazalnike učinkovitosti bi bilo treba dosledno uporabljati v vseh obdobjih poročanja, da se zagotovijo zanesljive informacije o napredku in trendih. Seveda se lahko ključni kazalniki iz poslovnih ali tehničnih razlogov sčasoma spremenijo. V takih primerih bi morala podjetja pojasniti razloge za spremembo ključnih kazalnikov. Razmislijo lahko o predstavitvi preteklih informacij na novo, kadar je to ustrezno, ter o jasni in učinkoviti obrazložitvi učinka takih sprememb.

Podjetja lahko pojasnijo način zbiranja podatkov, metodologijo in okvire, ki so jih uporabila. Zagotovijo lahko tudi analizo razkritih ključnih kazalnikov uspešnosti ter pojasnijo na primer, zakaj so se ključni kazalniki v letu poročanja povečali ali zmanjšali in kako bi se lahko razvijali v prihodnje.

Podjetja lahko ključne kazalnike predstavijo v okviru ciljev in pretekle uspešnosti ter s primerjavo z drugimi podjetji, če je to primerno.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje lahko razmisli o razkritju ustreznih informacij o metrikah in ciljih, ki jih uporablja za ocenjevanje in upravljanje pomembnih okoljskih zadev in zadev, povezanih s podnebjem ⁽¹⁾.

4.6 Tematski vidiki

V členu 1 Direktive je določeno, da zadevna podjetja „v poslovno poročilo vključijo tudi izjavo o nefinančnem poslovanju, ki, kolikor je potrebno za razumevanje razvoja, uspešnosti in položaja podjetja ter učinka njegovih dejavnosti, vsebuje vsaj informacije o okoljskih, socialnih in kadrovskih zadevah, spoštovanju človekovih pravic ter zadevah v zvezi z bojem proti korupciji in podkupovanju [...]“.

Razkritja bistvenih informacij bi morala zagotoviti uravnoteženo in celovito sliko razvoja, uspešnosti in položaja podjetja ter učinka njegovih dejavnosti.

V določenih okoliščinah lahko podjetja ugotovijo, da bi razkritje podrobnih informacij o predvidenih dogodkih ali zadevah, ki so predmet tekočih pogajanj, resno škodovalo njihovemu poslovnemu položaju. Vendar se lahko z razkritjem povzetih informacij, ki ne škoduje resno njihovemu poslovnemu položaju, močno približajo splošnemu cilju preglednosti.

V členu 1 Direktive je določeno: „V izjemnih primerih, ko bi [...] razkritje informacij o predvidenih dogodkih ali zadevah, ki so predmet tekočih pogajanj, resno škodovalo poslovnemu položaju podjetja, lahko države članice dovolijo, da se takšne informacije izpustijo [...]“.

Tematski vidiki so pogosto medsebojno povezani. Na primer, okoljsko vprašanje, povezano s poslovanjem podjetja, njegovimi proizvodi ali oskrbovalno verigo, lahko vpliva tudi na varnost in/ali zdravje potrošnikov, zaposlenih ali dobaviteljev ali na ugled blagovne znamke. Od podjetij se pričakuje, da bodo zagotovila jasno, pošteno in celovito sliko, ki zajema vse zadevne vidike vprašanja.

Spodaj navedeni elementi tvorijo neizčrpen seznam tematskih vidikov, ki naj bi jih podjetja upoštevala pri razkrivanju nefinančnih informacij:

a. Okoljske zadeve

Pričakuje se, da bo podjetje razkrilo ustrezne informacije o dejanskih in morebitnih učinkih poslovanja na okolje ter o tem, kako lahko sedanje in predvidljive okoljske zadeve vplivajo na razvoj, uspešnost ali položaj podjetja.

To lahko zajema:

- razkritje bistvenih informacij o preprečevanju in nadzoru onesnaževanja,
- vpliv rabe energije na okolje,

⁽¹⁾ Za dodatne informacije glej sklepe projektne skupine za finančna razkritja v zvezi s podnebjem, ki jo je ustanovil Odbor za finančno stabilnost.

- neposredne in posredne emisije v zrak ⁽¹⁾,
- rabo in varstvo naravnih virov (npr. vode, tal) ter povezano varstvo biotske raznovrstnosti,
- ravnanje z odpadki,
- vplive, ki jih imajo prevoz ali uporaba in odlaganje proizvodov in opustitev opravljanja storitev na okolje, ter
- razvoj ekoloških proizvodov in storitev.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje lahko bistvene informacije razkrije na podlagi metodologij, določenih v posebni zakonodaji. Na primer, prilogi k Priporočilu Komisije 2013/179/EU vključujeta metodi za okoljski odtis izdelkov in okoljski odtis organizacij. To sta metodi za oceno življenjskega kroga, ki podjetjem omogočata, da za vsak proizvod ali celotno organizacijo opredelijo: (i) najpomembnejše vplive in (ii) njihove posledične postopke in emisije vzdolž oskrbovalne verige. O vplivih na okolje je mogoče poročati ločeno ali v enotnem združenem poročilu.

Kadar je ustrezno, se lahko podjetja sklicujejo na bistvene informacije, zagotovljene v okviru posebnih zahtev za poročanje o okolju ⁽²⁾.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje lahko razmisli o ključnih kazalnikih uspešnosti, kot so:

- energetska učinkovitost in njene izboljšave,
- poraba energije iz neobnovljivih virov in energetska intenzivnost,
- emisije toplogrednih plinov v metričnih tonah ekvivalenta CO₂ in intenzivnost toplogrednih plinov,
- emisije drugih onesnaževal (merjeno v absolutni vrednosti in kot intenzivnost),
- pridobivanje naravnih virov,
- učinki in odvisnosti od naravnega kapitala in biotske raznovrstnosti,
- ravnanje z odpadki (npr. stopnje recikliranja).

b. Socialne in kadrovske zadeve

Od podjetij se pričakuje, da bodo razkrila bistvene informacije o socialnih in kadrovskih zadevah ⁽³⁾. Te vključujejo:

- izvajanje temeljnih konvencij Mednarodne organizacije dela,
- vprašanja raznolikosti, kot sta uravnotežena zastopnost spolov in enaka obravnava pri zaposlovanju in poklicnem delu (vključno s starostjo, spolom, spolno usmerjenostjo, verskim prepričanjem, invalidnostjo, etnično pripadnostjo in drugimi ustreznimi vidiki),

⁽¹⁾ Vključno z emisijami toplogrednih plinov, strupenih snovi, snovi, ki povzročajo zakisljevanje in evtrofikacijo, itd.

⁽²⁾ Kot so obveznosti, ki jih določajo direktive EU (direktiva o industrijskih emisijah, sistem za trgovanje z emisijami, okvirna direktiva o vodah, REACH, direktiva o odlagališčih odpadkov, direktiva o izrabljenih vozilih, direktivi o odpadni električni in elektronski opremi ter o omejevanju uporabe nevarnih snovi) in Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal.

⁽³⁾ Informacije, ki razkrivajo rasno ali etnično pripadnost, versko ali filozofsko prepričanje, članstvo v sindikatu ali spolno usmerjenost posameznika, so v skladu s členom 9 Uredbe (EU) 2016/679 posebna vrsta osebnih podatkov, ki jih je prepovedano obdelovati, razen če je izpolnjen eden od pogojev iz navedenega člena. Zato bi morala podjetja v zvezi z zadevnimi vprašanji razkriti le anonimizirane podatke ali zbirne podatke (ki preprečujejo identifikacijo posameznikov).

- vprašanja zaposlovanja, vključno s posvetovanjem z zaposlenimi in/ali njihovo udeležbo ter zaposlitvenimi in delovnimi pogoji,
- odnose s sindikati, vključno s spoštovanjem sindikalnih pravic,
- upravljanje človeškega kapitala, vključno z upravljanjem prestrukturiranja, načrtovanjem poklicne poti in zaposljivostjo, sistemom plač, usposabljanjem,
- zdravje in varnost pri delu,
- odnose s potrošniki, vključno z zadovoljstvom potrošnikov, dostopnostjo in proizvodi, ki lahko vplivajo na zdravje in varnost potrošnikov,
- učinke na ranljive potrošnike,
- odgovorno trženje in raziskave ter
- odnose s skupnostjo, vključno s socialnim in gospodarskim razvojem lokalnih skupnosti.

Za podjetja je lahko koristna uporaba širše priznanih kakovostnih okvirov, na primer smernic OECD za multinacionalna podjetja, tristranske deklaracije o načelih za multinacionalna podjetja in socialne politike Mednarodne organizacije dela ali standarda ISO 26000.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje lahko razmisli o razkritju ključnih kazalnikov uspešnosti na podlagi vidikov, kot so:

- uravnotežena zastopanost spolov in drugi vidiki raznolikosti,
- zaposleni, upravičeni do starševskega dopusta, po spolu,
- zaposleni, ki sodelujejo pri dejavnostih z velikim tveganjem posebnih nezgod ali bolezni,
- število nesreč pri delu, vrste poškodb ali poklicnih bolezni,
- fluktuacija zaposlenih,
- delež začasno zaposlenih delavcev, po spolu,
- povprečne ure usposabljanja na zaposlenega na leto, po spolu,
- postopki posvetovanja z zaposlenimi,
- število zaposlenih invalidnih oseb.

c. Spoštovanje človekovih pravic

Od podjetij se pričakuje, da bodo razkrila bistvene informacije o morebitnih in dejanskih učinkih poslovanja na imetnike pravic.

Kot dobra praksa za podjetje se šteje, da se zaveže spoštovanju človekovih pravic. S tako zavezo lahko podjetje določi, kaj pričakuje od vodstva, zaposlenih in poslovnih partnerjev v zvezi s človekovimi pravicami, vključno s temeljnimi delovnimi standardi. Podjetja lahko z informacijami pojasnijo, čigave pravice obravnava zaveza, na primer pravice otrok, žensk, domorodnih ljudstev ⁽¹⁾, invalidnih oseb ⁽²⁾, lokalnih skupnosti, malih kmetov in žrtev trgovine z ljudmi ter pravice delavcev, vključno z zaposlenimi za določen čas, zaposlenimi v oskrbovalni verigi ali pri podizvajalcih, delavci migranti in njihovimi družinami.

Podjetja bi morala razmisliti o razkritju bistvenih informacij o skrbnem pregledu spoštovanja človekovih pravic ter o postopkih in ureditvah, izvedenih za preprečevanje kršitev človekovih pravic. To lahko na primer vključuje informacije o tem, kako podjetje v okviru pogodb, sklenjenih s podjetji v oskrbovalni verigi, obravnava vprašanja človekovih pravic, ter o tem, kako podjetje zmanjšuje morebitne učinke na človekove pravice in zagotavlja ustrezne popravne ukrepe v primeru kršitve človekovih pravic.

⁽¹⁾ Na primer skladno s Konvencijo Mednarodne organizacije dela (MOD) iz leta 1989 o domorodnih in plemenskih ljudstvih (št. 169).

⁽²⁾ Na primer skladno s Konvencijo ZN o pravicah invalidov.

Z razkritjem bistvenih informacij lahko podjetje pojasni, kako med drugim uporablja vodilna načela ZN o podjetništvu in človekovih pravicah, ki izvajajo okvir ZN za varovanje, spoštovanje in pomoč, smernice OECD za multinacionalna podjetja ter tristransko deklaracijo o načelih za multinacionalna podjetja in socialno politiko Mednarodne organizacije dela.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje lahko razmisli o razkritju bistvenih informacij in ključnih kazalnikov uspešnosti o:

- resnih učinkih na človekove pravice, ki so povezani z njegovimi dejavnostmi ali odločitvami,
- postopku za prejetje in reševanje pritožb ter za zmanjševanje kršitev človekovih pravic in zagotavljanje popravnih ukrepov,
- poslovanju in dobaviteljih, pri katerih obstaja veliko tveganje kršitve človekovih pravic,
- postopkih in ukrepih za preprečevanje trgovine z ljudmi za vse oblike izkoriščanja, prisilnega ali obveznega dela in dela otrok, prekarnih oblik zaposlitve in nevarnih delovnih pogojev, zlasti v zvezi z geografskimi območji z večjim tveganjem izpostavljenosti zlorabam,
- dostopnosti poslovnih prostorov, dokumentov in spletnih mest za invalidne osebe,
- spoštovanju svobode združevanja,
- sodelovanju z zadevnimi zainteresiranimi stranmi.

d. Zadeve v zvezi z bojem proti korupciji in podkupovanju

Od podjetij se pričakuje, da bodo razkrila bistvene informacije o tem, kako ravnajo v primeru pojava in obstoja zadev v zvezi z bojem proti korupciji in podkupovanju.

Podjetja lahko razmislijo o razkritju informacij o organiziranosti, odločitvah, instrumentih za upravljanje in o virih, dodeljenih boju proti korupciji in podkupovanju.

Podjetja lahko pojasnijo tudi, kako ocenjujejo boj proti korupciji in podkupovanju, sprejemajo ukrepe za preprečevanje ali zmanjševanje negativnih učinkov, spremljajo učinkovitost ter obveščajo o tej zadevi znotraj podjetja in zunaj njega.

Za podjetja je lahko koristna uporaba širše priznanih kakovostnih okvirov, na primer smernic OECD za multinacionalna podjetja ali standarda ISO 26000.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje lahko razmisli o razkritju bistvenih informacij in ključnih kazalnikov uspešnosti v zvezi z vidiki, kot so:

- protikorupcijske politike, postopki in standardi,
- merila, ki jih uporablja pri ocenah tveganj, povezanih s korupcijo,
- postopki notranje kontrole in viri, dodeljeni preprečevanju korupcije in podkupovanja,
- primerno usposabljanje, zagotovljeno zaposlenim,
- uporaba mehanizmov prijavljanja nepravilnosti,
- število nerešenih ali rešenih pravnih postopkov zaradi protikonkurenčnega ravnanja.

e. Drugo**Oskrbovalne verige**

Od podjetij se pričakuje, da bodo, kadar je to ustrezno in sorazmerno, razkrila bistvene informacije v zvezi z oskrbovalno verigo, ki pomembno vplivajo na njihov razvoj, uspešnost in položaj ali učinek njihovih dejavnosti. To vključuje informacije, potrebne za splošno razumevanje oskrbovalne verige podjetja in tega, kako pomembne so nefinančne zadeve pri upravljanju oskrbovalne verige.

Če podjetje meni, da bi razkritje podrobnih informacij o predvidenih dogodkih ali zadevah, ki so predmet tekočih pogajanj, resno škodovalo njegovemu poslovnemu položaju, lahko splošen cilj preglednosti izpolni z razkritjem povzetka informacij, ki mu ne škoduje resno.

Z razkritjem bistvenih informacij lahko podjetje pojasni, kako med drugim uporablja smernice OECD za multinacionalna podjetja in vodilna načela ZN o podjetništvu in človekovih pravicah ter ustrezne za industrijo veljavne okvire, kot so smernice FAO-OECD za odgovorne kmetijske dobavne verige.

Primer in ključni kazalniki uspešnosti

Podjetje lahko razmisli o razkritju bistvenih informacij in ključnih kazalnikov uspešnosti v zvezi z vidiki, kot je spremljanje dobaviteljev v zvezi z:

- delovnimi praksami, vključno z delom otrok in prisilnim delom, prekarnimi oblikami zaposlitve, plačami, nevarnimi delovnimi pogoji (vključno z varnostjo objektov, varovalno opremo in zdravjem delavcev), ⁽¹⁾
- trgovino z ljudmi in drugimi zadevami na področju človekovih pravic,
- emisijami toplogrednih plinov ter drugimi vrstami onesnaževanja vode in okolja,
- krčenjem gozdov in drugimi tveganji, povezanimi z biotsko raznovrstnostjo,

ter spremljanje učinka dejavnosti podjetja na dobavitelje, na primer plačilnih pogojev podjetja in njegovih povprečnih plačilnih rokov.

Konfliktni minerali

Od podjetij se pričakuje, da bodo, kadar je to ustrezno in sorazmerno, razkrila ustrezne informacije o potrebni skrbnosti za zagotovitev odgovornih oskrbovalnih verig za kositer, tantal, volfram in zlato, ki izvirajo s konfliktnih območij in območij z visokim tveganjem.

Razkritja bi morala biti skladna s smernicami OECD o potrebni skrbnosti za odgovorne oskrbovalne verige z območij, prizadetih zaradi konfliktov, in območij z visokim tveganjem, tudi z dopolnitvami teh smernic. V zvezi s tem se od podjetij pričakuje, da bodo razkrila ustrezne informacije o uspešnosti svojih politik in praks ter rezultate izvajanja potrebne skrbnosti v zvezi s konfliktnimi minerali. Razkriti bi morala tudi ukrepe, sprejete za izvajanje „okvira petih ukrepov“ ⁽²⁾ za zagotavljanje potrebne skrbnosti na podlagi tveganj v oskrbovalnih verigah z minerali, kot je določeno v smernicah OECD o potrebni skrbnosti, ob upoštevanju položaja, ki ga imajo v oskrbovalni verigi.

Od podjetij se pričakuje, da bodo razkrila ključne kazalnike uspešnosti v zvezi z naravo in številom opredeljenih tveganj, ukrepi, sprejetimi za zmanjševanje teh tveganj, ter načinom, kako je podjetje v določenem času okrepilo prizadevanja za zagotavljanje potrebne skrbnosti.

Posebni ključni kazalniki uspešnosti

Ti vključujejo: delež neposrednih ustreznih dobaviteljev, ki so sprejeli in izvajajo politiko potrebne skrbnosti v zvezi s konfliktnimi minerali skladno s smernicami OECD o potrebni skrbnosti; delež odgovorno pridobljenega kositra, taltala, volframa ali zlata, ki izvira s konfliktnih območij in območij z visokim tveganjem, ter delež ustreznih strank, ki po pogodbi zahtevajo informacije o skrbnem pregledu v zvezi s konfliktnimi minerali v skladu s smernicami OECD o potrebni skrbnosti.

⁽¹⁾ Na primer v zvezi z „Resolucijo o dostojnem delu v okviru globalnih oskrbovalnih verig“, ki je bila sprejeta na 105. zasedanju Mednarodne konference dela (MOD, 2016) http://www.ilo.org/ilc/ILCSessions/105/texts-adopted/WCMS_497555/lang--en/index.htm.

⁽²⁾ OECD (2016), Smernice OECD o potrebni skrbnosti za odgovorne oskrbovalne verige z območij, prizadetih zaradi konfliktov, in območij z visokim tveganjem: tretja izdaja, OECD Publishing, Pariz. <http://dx.doi.org/10.1787/9789264252479-en>.

5. OKVIRI ZA POROČANJE

Podjetje lahko pri pripravi izjave o nefinančnem poslovanju uporablja kakovostne in splošno priznane nacionalne okvire, okvire EU ali mednarodne okvire. Nekateri okviri zajemajo številne sektorje in tematska vprašanja (horizontalni okviri); drugi pa se nanašajo na posamezne sektorje ali tematska vprašanja. Nekateri so namenjeni le razkritju nefinančnih informacij, drugi pa obravnavajo preglednost v širšem okviru.

Običajno uporaba širše priznanega okvira, ki je bil pripravljen na podlagi predpisanega postopka, podjetjem zagotavlja strukturirano predlogo za poročanje o ključnih vprašanjih, ki so v širšem interesu, omejuje upravno breme ter omogoča lažjo primerjavo informacij.

Člen 1 Direktive določa, da lahko zadevno podjetje informacije „[...] razkrije na podlagi nacionalnih okvirov, okvirov Unije ali mednarodnih okvirov in v tem primeru navede, katere okvire je uporabilo“.

Podjetje, ki uporabi enega ali več okvirov, bi moralo navesti, kateri okvir ali okvire je uporabilo pri razkritju. To izboljša jasnost in primerljivost.

V uvodni izjavi (9) Direktive so navedeni primeri obstoječih okvirov za poročanje. Vendar se seznam ne sme šteti za izčrpnega.

V uvodni izjavi (9) Direktive je navedeno:

„Velika podjetja, za katera velja ta direktiva, lahko te informacije zagotovijo na podlagi nacionalnih okvirov, okvirov Unije, kot je sistem Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), ali mednarodnih okvirov, na primer pobude Združenih narodov (ZN) za globalni dogovor, vodilnih načel o podjetjih in človekovih pravicah: izvajanje okvira ZN za varovanje, spoštovanje in pomoč, smernic Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) za večnacionalna podjetja, standarda ISO 26000 Mednarodne organizacije za standardizacijo, tristranske deklaracije o načelih večnacionalnih podjetij in socialne politike Mednarodne organizacije dela, pobude za globalno poročanje ali drugih priznanih mednarodnih okvirov.“

Podjetja lahko razmislijo tudi o uporabi drugih okvirov za poročanje, na primer tistih, ki so navedeni v uvodu k tem smernicam.

6. RAZKRITJE V ZVEZI Z RAZNOLIKOSTJO ODBOROV

Ta oddelek vsebuje posebna navodila, ki naj bi velikim podjetjem, ki kotirajo na borzi ⁽¹⁾, pomagala pri pripravi opisa politike raznolikosti odborov, ki ga vključijo v svojo izjavo o upravljanju podjetja ⁽²⁾. Opis politike raznolikosti odborov ni sestavni del izjave o nefinančnem poslovanju ⁽³⁾. Zato ta oddelek smernic ne posega v potrebo po razkritju bistvenih informacij o raznolikosti v okviru izjave o nefinančnem poslovanju.

V členu 1 Direktive je določeno, da morajo velika podjetja, ki kotirajo na borzi, v izjavi o upravljanju podjetja razkriti:

„opis politike raznolikosti, ki se izvaja v zvezi z upravnimi, poslovodnimi in nadzornimi organi podjetja glede vidikov, kot so na primer starost, spol ali izobrazba in poklicne izkušnje, ciljev in načinov izvajanja te politike raznolikosti ter rezultatov v obdobju poročanja. Če se taka politika ne izvaja, se v izjavi za to navede obrazložitev.“

Vidiki raznolikosti

V opisu politike raznolikosti bi bilo treba navesti, katera merila raznolikosti se uporabljajo, in obrazložiti razloge, zakaj so bila izbrana. Pri izbiri teh meril bi bilo treba upoštevati vse ustrezne vidike raznolikosti za zagotovitev, da je v odboru dovolj raznolikih mnenj ter strokovnega znanja in izkušenj, potrebnih za dobro razumevanje trenutnega dogajanja ter dolgoročnih tveganj in priložnosti, povezanih s poslovanjem podjetja. Pri oceni profilov, potrebnih za optimalno raznolikost odborov, bi bilo treba upoštevati naravo in kompleksnost poslovanja podjetja ter socialni in okoljski okvir, v katerem podjetje deluje.

⁽¹⁾ Zahteve o razkritju v zvezi z nefinančnimi informacijami veljajo za velike subjekte javnega interesa z več kot 500 zaposlenimi, zahteve o razkritju v zvezi z raznolikostjo odborov pa veljajo le za velika podjetja, ki kotirajo na borzi.

⁽²⁾ Kot je opredeljena v členu 20 Direktive 2013/34/EU.

⁽³⁾ Kakor je navedeno v členu 19a Direktive 2013/34/EU.

Vidiki raznolikosti bi morali na splošno zajemati starost, spol ali izobrazbo in poklicne izkušnje. Kadar je to ustrezno zaradi geografske prisotnosti podjetja in poslovnega sektorja, v katerem deluje, je primerno vključiti tudi geografsko območje, mednarodne izkušnje, strokovno znanje in izkušnje v zvezi z zadevami na področju trajnosti, zastopanost zaposlenih in druge vidike, na primer socialno-ekonomsko ozadje.

Pri izbiri kandidata na podlagi opredeljenih meril raznolikosti bi bilo treba upoštevati pravila in splošno sprejeta načela nediskriminacije⁽¹⁾.

Cilji

Podjetja bi morala razkriti specifične merljive cilje za ustrezne vidike raznolikosti. Posebej koristno je določiti kvantitativne cilje in časovne okvire, zlasti v zvezi z uravnoteženo zastopanostjo spolov.

Izvajanje in rezultati

Podjetja bi morala navesti, kako pri načrtovanju zamenjav, izboru, imenovanju in ocenjevanju zaposlenih upoštevajo cilje politike raznolikosti. Razkriti bi morala tudi vlogo pristojnih komisij odbora v teh postopkih. Podjetja bi morala razkriti tudi, ali so bili delničarji pred izvolitvijo ali podaljšanjem mandata članom upravnega odbora obveščeni o merilih in ciljnih raznolikosti, kadar je to ustrezno.

Podjetja bi morala razkriti status izvajanja in rezultate vsaj od zadnje izjave, in sicer za vse vidike raznolikosti politike. Če cilji raznolikosti niso izpolnjeni, bi moralo podjetje razkriti, kako jih namerava izpolniti, vključno s pričakovanim časovnim okvirom, v katerem naj bi bili ti izpolnjeni.

⁽¹⁾ Na primer na podlagi etnične ali rasne pripadnosti, invalidnosti ali spolne usmerjenosti.